

Præste-, Degne- og Klokkerpengene. Man foretager endelig Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser, og faar man ikke nok ind ad den Vej, antyder man igen en Tillægs- ligning. Udvalget bør formentlig have Opmærksomheden henvendt paa, om man ikke her kunde faa noget mere simple og ensartede Regler, noget i Lighed med, hvad man har i Præstelønningsloven af 4. Oktober 1919, hvor det siges, at hvad der skal skaffes udover det, man har gennem de kirkelige Midler, skaffer man ganske simpelt ved en Kirkeskat, som paalignes i det Omfang, man anser det for at være nødvendigt.

Maa jeg sige i denne Forbindelse, at jeg mener ligesom det ærede 22de Medlem for Hovedstaden, at Kirkefondens Stilling overfor den Nyordning, der her er Tale om, i Udvalget maa oplyses og klares; thi det forekommer mig selvfølgelig, at Kirkefonden, naar Staten overtager meget væsentlige Dele af Lønningerne til de Præster, som er ansatte ved Kirkefondens Kirker, ikke kan indtage en særlig og privilegeret Stilling. Jeg har heller ikke forstaaet, at det var Hensigten med Kirkefonden i København at indtage en saadan Stilling; Hensigten var fra første Færd af at afhjælpe Kirkenøden i København, ikke at danne en særlig Kirke indenfor Folkekirken, og de Penge, der er givne til Kirkefonden ved Indsamlinger udover Landet nu i mange Aar, er givne netop for at afhjælpe Kirkenøden i København. Naar den Opgave er løst, er Kirkefondens Hovedopgave løst. Men disse Spørgsmaal kan vi komme til at tale nærmere om i Lønningsudvalget.

§§ 29 og 30, der omhandler Spørgsmaalet om Vederlag for Embedshandlinger og Betaling for Udstedelse af Attester, falder meget nøje sammen med de Bestemmelser, der findes i Præstelønningsloven af 4. Oktober 1919, og ved den Afgørelse, som den Gang blev truffet, er hele dette Spørgsmaal i Virkeligheden afgjort. Det vilde derfor være urimeligt nu at genoptage en Debat derom.

Jeg har endelig Lyst til at gøre en lille formel Bemærkning. I de tidligere Lønningslove har de enkelte Stykker i Paragrafferne udtrykkelig været betegnede ved Nummer, hvad der letter Oversigten overmaade meget. Jeg beklager, at dette ikke er Tilfældet i det foreliggende Lovforslag; men vi kan jo i Udvalget overveje, om vi kan sætte disse Betegnelser ind.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg udtaler Haabet om, at det maa blive til en Lov, som sikrer

Præsterne i København saadanne Kaar, at de uden at tynges alt for meget af økonomiske Sorger kan røgte deres vanskelige Kald.

Johannes Lou: Da Lønningsloven for Præster udenfor København var til Behandling, stod der til det sidste en bitter Strid om Lovforslagets § 36, den saakaldte Gaveparagraf, og den har alle de tre foregaaende Talere været inde paa. Den tilsvarende Paragraf i nærværende Lovforslag er § 29. Det var kun den Omstændighed, at Afgørelsen skulde træffes den sidste Dag, Rigsdagen var inde, der bevirkede, at Paragraffens Modstandere renoncerede paa at søge deres Opfattelse ført igennem; det gjaldt om overhovedet at faa vedtaget Lovforslaget, saa at Præsterne og de øvrige Tjenestemænd indenfor Kirken ikke paa ubestemt Tid skulde leve under økonomisk utaalelige Kaar.

Nu ved jeg ikke, om et lignende Pres vil gøre sig gældende her fra de Tjenestemænd, som det foreliggende Lovforslag omhandler; men hvis det er Tilfældet, maa jeg meget beklage Lovforslagets sene Fremkomst. Alle de tre foregaaende Talere har fremført Forslag, som maa gøres til Genstand for alvorlig Overvejelse, og der er baade gamle og nye Stridsspørgsmaal, som skal afgøres, før vi kan komme til Vejs Ende. Jeg vil derfor straks sige, at Lovforslagets sidste Paragraf, som bestemmer, at Loven skal træde i Kraft 1. April 1920, tror jeg ikke paa nogen Maade kan blive vedtaget. Det kan være, Forslaget kan naa gennem Rigsdagsforhandlingerne — der sættes jo undertiden særlig stærkt Pres paa, naar vi naar Tiden omkring 1. April —, og at ogsaa Kongens Underskrift kan foreligge til den Tid. Men i det Øjeblik vil Præsterne i København kun have nogle Præstepenge at leve af; Offer og Accidenser er berøvede dem, og de Penge, hvoraf deres Lønninger skal udbetales, skal først skaffes til Veje. Der vil blive et Interregnum paa 3—4 Maaneder, og det kan Præsterne ikke være tjente med.

Jeg maa yderligere gøre opmærksom paa, at Lovforslaget er kommet til Behandling her meget hurtigt efter Fremsættelsen, og Kommissionsbetænkningen, som er Grundlaget for Lovforslaget, er først senere kommet os i Hænde. De 28 Menighedsraads Erklæringer, som staar omtalte i Lovforslagets Bemærkninger, findes intetsteds optrykte, saa at man ikke har kunnet gøre sig bekendt med dem. Endvidere maa jeg gøre opmærksom paa, at den Kommission, som har siddet og arbejdet i 2—3